

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Bertolfo Palatino de Vvettelinbach, cui diuinitus praeceptum est, vt
hominem primo sibi obuiantem suspenderet, cap. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

quam foras, sed non tamen illum quem in porta sibi dixerat fuisse sublatum: non enim plenè tunc eum considerauerat. Tunc omnibus ridentibus, & cuius equus esset extractus iudici exponentibus, dolosus ille patibulo appensus est. Vides nunc qualiter Deus in simplicitate ambulantes protegat, & malè astutos puniat? **A P O L L O N I V S**: Recordor te superius dixisse, pœnam peccati esse a Deo. **CÆSARIVS**: Quòd a Deo sit omnis pœna peccati, testis est Amos Propheta, dicens: Si erit malum in ciuitate quod Dominus non fecerit? Item Dominus per Isaiam; Ego Dominus formans lucem, & creans tenebras; faciens pacè, & creans malum. Malum dicit pœnam & tribulationem, quæ patientibus videntur mala, licèt in se sint bona, utpote Dei creatura. Quòd autem a Deo sit peccati pœna, tibi exemplificabo.

CAPVT XXVI.

Bertolphus Palatinus de Witillimbach iudex erat seuerissimus, ita ut furibus, etiam pro damno nius oboli, vitam auferret. Et sicut à quodam Abbate audiui, quoties exiuit, laqueos cingulo suo appendit, ne teorù pœna caperet dilationem. Die quadam mane surgès, & laqueum cingulo suo solito subnectens, huiusmodi vocem in aère audiuit: Bertolphe, quicumq; tibi egresso de castro tuo primus occurrerit, hoc laqueo eum suspendas: qui vocem pro omine accipiens, mox ut egressus est, occurrit ei quidam Sculterus suus primò: quo viso, cum satis doleret, eo quòd hominem diligeret, dicebat illi: Doleo de occurso tuo. Cui ille respondit: Quare? Cui ille, Quia suspenderis. Et ille: Quare suspèdar? Respondente illi Palatino, Nescio, sed præpara te ad cõfessionè, & ordina de rebus tuis, quia voci diuinę resistere nõ debeo. Ille vidès aliter esse nõ posse, ait: Iustus est Dominus, ego plures in domù meã declinãtes insequēs occidi, multis sua rapui, nec tibi domino meo vnquã fidelis extiti, neq; pauperibus pepercì. Et mirati sunt omnes audientes eius confessionè, & cognouerunt in eius mortè peccati pœnã esse à Deo. Et quia idè Palatinus sine misericordia iudicauit,

*Amos 3.**Isaias 45**Pœnam
peccati
esse à
Deo.*

uit, cum in ultionem Philippi Regis, que occiderat, ab Henrico Marschalco eius interficeretur, misericordiam quaesivit, nec inuenit. Non equum iudicium, nec a Deo preceptum, ut minor & maior culpa simili poena plectantur. APOLLONIVS: Iam satis ex his didici, quod Deus peccatum puniat secundum modum & qualitatem culpa. CAESARIUS: Hoc plenius scies in sequentibus capitulis, in quibus nostris temporibus euentissimè punire voluit vitium duplicitatis.

CAPVT XXVII.

*Duplici-
tatis pu-
nit & exē-
pla.*

Tempore schismatis, quod inter Philippum & Ottonem reges Romanorum, cum Coloniaes, tum propter obedientiam sedis Apostolicae, tum propter iuramentum eidem Ottoni factum, fideliter assisterent, & multis damnis atque periculis subiacerent, quidam ex eis a fautoribus Philippi, ut dicebatur, corrupti sunt occultè: inter quos potior videbatur Theodericus de Erinportze. Per cuius astutiam tantum laboratum est, ut deserto Ottonè, Philippus in ciuitatem reciperetur. Ore quidem fuerat cum illo, sed corde cum isto. Die quadam, cum Philippus patronos ciuitatis, qui circumferebantur, sequeretur, ducebat idem Theodericus eum ad matronas, respiciens & dicens: Ecce dominae iste est Rex meus, quem semper optaui. Mira dispensatio Dei, anno reuoluto, die eadem per eandem plateam mortuus efferebatur. Et cum in monasterio sanctimonialium, quod Piscina dicitur, esset sepeliendus, literis Priorum, quos nimis turbauerat, est prohibitus.

CAPVT XXVIII.

An te hos paucos annos, cum Petrus Cardinalis de Saxonia esset Coloniae, Henricus cognomento Ratio, ecclesiae sanctae Mariae ad gradus Canonicus, & causarum aduocatus peritissimus, & ad hoc eundem Cardinalem induxerat, ut eiusdem ecclesiae canonicis praeciperet, quatenus cuiusdam ciuis filium, nullo stipendio vacante, in fratrem & cocanonicum eligerent. Quod cum illis visum fuisset absurdum nimis, nec acquiescerent, suspensi sunt a diuinis.

Iudi-